

Barcelona planteja que el salari mínim interprofessional sigui més alt a la capital

Catalunya cau al sisè lloc de comunitats més riques si es té en compte el cost de la vida

L'estudi inclou per primera vegada el cost de l'habitatge | Ricard Novella

Un estudi pioner de l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona (IERMB) ha ratificat la hipòtesi, fins ara no demostrada amb xifres, que el cost de la vida influeix de manera decisiva en la riquesa dels territoris de l'Estat i les seves zones metropolitanes. L'informe *El cost de la vida a les Comunitats Autònomes, Àrees Urbanes i Ciutats d'Espanya* conclou que la renda familiar disponible no permet assolir el mateix nivell de vida en una ciutat que en una altra, o en una comunitat autònoma o una altra.

L'anàlisi ha tingut en compte els preus de cada territori i dels indicadors de renda de les llars i del preu de lloguer de l'habitatge per les comunitats i àrees metropolitanes. "Els territoris de l'Estat considerats més rics, no ho són tant, si s'aplica aquesta metodologia", assenyala l'estudi.

Barcelona és un bon exemple per entendre per què no es pot analitzar la riquesa d'una comunitat autònoma com un tot, sense tenir en compte especificitats dins del territori. Catalunya té un cost de vida vuit punts superiors al de la mitjana estatal, però a l'àrea metropolitana aquest és 15 punts superior i, a la capital, supera els 20 de diferència.

"Seria lògic pensar que el salari mínim s'hauria d'actualitzar en aquesta realitat i, probablement, tindria sentit la demanda d'un salari mínim de ciutat", apunta el regidor de Presidència de l'Ajuntament de Barcelona, Jordi Martí. Recentment, l'Àrea Metropolitana de Barcelona ha establert en els 1.322 euros el salari de referència per viure de manera "digne" a la conurbació de Barcelona.

En el cas de Catalunya, si es té en compte el cost de la vida, deixa de ser la tercera comunitat més rica de l'Estat i es converteix en la sisena, passant dels 13.338 euros de renda familiar disponible als 12.398 euros.

Els investigadors ressalten que, actualment, només s'utilitza un únic llindar de pobresa per a tot l'Estat i defensen que cal aplicar en l'anàlisi el cost de la vida de cada territori per obtenir un resultat adequat. A més, per primera vegada, l'estudi introdueix el preu del lloguer de l'habitatge de forma específica.

L'informe de l'IMERB no només posa el focus en l'efecte del cost de vida en la riquesa de les comunitats autònomes, sinó també en les diferències que hi ha a les àrees metropolitanes. "Si volem igualar el poder de compra de les famílies d'unes i altres ciutats hauríem de compensar la població amb un cost de vida superior amb una renda més elevada", recomana l'estudi de l'IERMB.